

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3551/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Катарина Плазинчић, адвокат из ..., против тужене Клиника за рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“, Београд, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, ради накнаде штете и уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1144/23 од 16.03.2023. године (у делу којим је одлучено о трошковима поступка), у седници одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1144/23 од 16.03.2023. године (у делу којим је одлучено о трошковима поступка), као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1144/23 од 16.03.2023. године (у делу којим је одлучено о трошковима поступка).

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5273/2021 од 24.11.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужилаца од 06.09.2022. године. Ставовима другим и четвртим изреке, усвојени су тужбени захтеви тужиља и тужена обавезана да тужиљама на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду исплати појединачне износе са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овим ставовима изреке. Ставовима трећим и петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца у делу којим су тражили да се тужена обавезе да им на име накнаде штете за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора исплати и то: тужиљи износ од 35.878,28 динара и тужиоцу износ од 71.266,25 динара, све са законском затезном каматом од 29.06.2021. године као дана подношења тужбе до исплате. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом седмим изреке, одлучено је да се тужиоци ослобађају обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1144/23 од 16.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима трећем, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалбама и тужене за накнаду трошкова првостепеног и жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (у делу којим је одлучено о трошковима поступка) тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужиоци ревизијом оспоравају другостепену пресуду у делу којим је потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде, као и у ставу другом изреке којим је одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка, не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу одлуке којим је одлучено о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилаца, које не чине њихов главни захтев, то ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић